

Sygn. akt V U 784/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Marek

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku G. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury i o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania G. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 kwietnia 2019 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Andrzej Marek

VU 784/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.04.2019 r., ZUS O/L. uchylił decyzję z dnia 05.09.2016r. i ponownie ustalił wysokość emerytury G. P. poprzez obliczenie wysokości świadczenia od podstawy obliczenia niepomniejszonej o kwoty pobranej wcześniejszej emerytury przysługującej na podstawie art.46w zw. zart.29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od tej decyzji złożyła wnioskodawczyni. Wniosła o:

- 1) prawidłowe wyliczenie emerytury z uwzględnieniem (marcowych) podwyżek za lata 2015-2019 i nadal z tytułu waloryzacji,
- 2) zwrócenie należnej kwoty wynikającej z różnicy wypłacanej w niepełnej wysokości emerytury za lata 2015-2019 wraz z odsetkami i z należną kwota skutku finansowego podwyżek we wskazanych wyżej latach,
- 3) uregulowane sprawy średniego trwania życia, przyznanie emerytury i wyliczenia jej w sposób najkorzystniejszy.

W odpowiedzi ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Ustalono niezbędne dla rozstrzygnięcia fakty:

Decyzją z dnia 27.11. 2008r. działając na podstawie art.46 w zw. z art 29 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS przyznał wnioskodawczyni (urodzonej (...)) emeryturę poczynając od dnia 11.10.2008 r.

Kolejną emeryturę - w związku z uzyskaniem powszechnego wieku emerytalnego przyznano wnioskodawczyni na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej na podstawie decyzji ZUS z dnia 05.09.2016 poczynając od miesiąca złożenia wniosku tj. od 01.08.2016 r. Przy ustalaniu wysokości tej emerytury zastosowany został art.25 ust.1b ustawy emerytalnej - podstawa obliczenia emerytury była pomniejszona o kwoty pobranej wcześniejszej emerytury. Wnioskodawczyni wypłacana była pierwsza emerytura – jako świadczenie korzystniejsze.

W dniu 18.04.2019 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przeliczenie emerytury w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 06 marca 2019r. (sygn.. akt P 20/16) oraz wypłacenie wyrównania emerytury powszechnej od stycznia 2015r. ZUS postanowieniem z dnia 30.04.2019 r. wznowił postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją z dnia 05.09.2016r. w sprawie ustalenia wysokości emerytury. Decyzją z dnia 05.09.2016 r. (zaskarżoną przez wnioskodawczynię w niniejszym postępowaniu) uchylono decyzję z dnia 05.09. 2016 r. oraz ponownie ustalono wysokość emerytury poprzez obliczenie jej wysokości od podstawy obliczenia niepomniejszonej o kwoty pobranej wcześniejszej emerytury przysługującej na podstawie art. 46 w zw. z art.29 ustawy emerytalnej Do obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art.25 i 26 ustawy emerytalnej, przyjęto zwaloryzowaną kwotę kapitału początkowego i składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje emerytura oraz średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia wnioskodawczyni na emeryturę według następujących obliczeń:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 196.035,42zł.,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego - 529.110,66zł.,
- średnie dalsze trwanie życia – 230,50 m-cy.

Na dzień przyznania emerytury wnioskodawczyni tj. 01.08.2016r. wysokość emerytury stanowiła kwotę 3.145, 97zł. $(196.035,42 \text{ zł} + 529.110, 66 \text{ zł.})/230,50$ (średnie dalsze trwanie życia) = 3.145, 97zł.

Po zastosowaniu kolejnych przysługujących waloryzacji ,kwota emerytury wnioskodawczyni wynosi:

- od dnia: 1.03.2017 r. - 3.159,81 zł.,
- od dnia 3.2018 r. - 3.253,97 zł.,
- od dnia 1.03.2019 r. - 3.347,03 zł.,
- od 01.04.2019 r. – 3.347,03 zł.

Wyrównanie emerytury ustalono od 01.04.2019r., tj. od miesiąca, w którym wnioskodawczyni złożyła skargę o wznowienie postępowania.

D: akta ZUS

Na tej podstawie sąd uznał, że odwołanie nie było zasadne.

W zakresie poszczególnych żądań odwołania wskazać trzeba, że:

Ad. 1. Konsekwencją wyroku TK z 6 marca 2019 r. (P 20/16) jest wyeliminowanie z obrotu prawnego wobec wnioskodawczyni art. 25 ust 1b ustawy emerytalnej, co skutkowało ustaleniem jej emerytury od podstawy niepomniejszanej o kwoty pobrane wcześniej emerytury przysługującej na podstawie art. 49 w zw. z art. 29 ustawy emerytalnej. Wbrew twierdzeniom odwołania ZUS prawidłowo obliczył wysokość tej emerytury (przyznanej decyzją z 5.09.2016 r.) uwzględniając kolejne („marcowe”) waloryzacje w latach 2017-2019 oraz prawidłowo ustalając

najkorzystniejszy dla wnioskodawczyni parametr w postaci średniego dalszego trwania życia z zastosowaniem art.26 ust.6 ustawy emerytalnej - na podstawie tablic średniego dalszego trwania życia obowiązujących w okresie od 01.04.2013 r. do 31.03.2014r. (M.P. z 2013r. poz.193), tj. w dacie ukończenia przez skarżącą wieku 60 lat i 3 m-ce (średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku 62 lata i 10 m-cy wynosi 230,50 m-cy). Sąd nie dopatrył się w tym zakresie żadnych nieprawidłowości.

Ad.2. Żądanie to - jak należy sądzić z treści odwołania - zmierzało do wypłaty należności wynikających z ustalenia wysokości emerytury będącej skutkiem powołanego wyżej wyroku TK, nie tylko od dnia złożenia skargi o wznowienie postępowania (art. 133 ust 1 pkt 1 ustawy emerytalnej), ale także za okres wcześniejszy. Podstawą do uznania żądania w takim kształcie musiałyby być uznanie zaistnienia błędu organu rentowego ze skutkami wynikającymi z art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej. Takiej podstawy sąd nie znajduje. Działanie organu rentowego na podstawie (korzystających z domniemania konstytucyjności) przepisów, które zostały następnie (po wydaniu decyzji) uznane za niekonstytucyjne przez TK nie jest błędem w rozumieniu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej (por K. Antonów (red.) komentarz do art. 133 ustawy o emeryturach i rentach z Fis, SIP Lex, stan prawny 29.04.2019 r. oraz wyroki: SA w Łodzi z 30.01.2015 r. III AUa 489/14, SA w Gdańsku z 20.10.2015 r. III AUa 758/15)

Ad. 3 prawidłowo ZUS ustalił dla potrzeb obliczenia emerytury wnioskodawczyni parametr w postaci dalszego trwania życia (vide: ad. 1) w wysokości 230,50 miesięcy. Wysokość tego parametru różni się od przyjętego dla obliczenia kapitału początkowego, co ma uzasadnienie w treści art. 173 ust 2 ustawy emerytalnej (zob. także Komunikat Prezesa GUS z 25.03.1999, MP nr 12, poz. 173 – stała wartość 209 miesięcy).

Suma tych okoliczności przemawiała za oddaleniem odwołania.